

Fotbal v kraji

**JIŘÍ
SABOU**

Sportovní ředitel
FC HK

**JIŘÍ
FEJGL**

Redaktor
deníku Sport

**ADAM
NOVOTNÝ**

Dotáhne Slavia
vedoucí Solnici?

MIACOM
SPORT MARKETING

SPORT

FUNDS
EVENTS

MERCHANDISING

sport@miacom.cz

MIACOM
SOLUTIONS

Member of
MIACOM SOLUTIONS

Porota složená ze stálých respondentů a zároveň osobností místního fotbalu (vždy zástupce každého z okresů) odpovídá na další otázku.

Ve čtvrtém jarním čísle se redakce časopisu „Fotbal v kraji“ ptá: Jaký máte názor na možnou reorganizaci soutěží?

Kamil Kaplan

*hraječící asistent trenéra
Kostelce nad Orlicí:*

„Reorganizace fotbalových soutěží, která je nyní řešena asociací, je návrhem, který možná bude mnoho klubů bolet. FAČR argumentuje, že současný systém je dlouhodobě jak sportovně, tak ekonomicky neudržitelný. Zmizelo by tradiční označení soutěží ČFL, MSFL, divize, přebory, 1. A i 1. B třídy a soutěže by nesly označení od první do osmé ligy. Nově by byla tzv. 4 patra pyramidy, kdy by na kraje a okresy zbyly pouze dvě úrovně. Zda-li by to byl krok správným směrem? Těžko odpovědět, ale pro většinu menších klubů by to zřejmě znamenalo posun směrem dolů.“

David Drozd

*hráč futsalového klubu
FK Chrudim, útočník Jiskry Hořice:*

„Myslím, že se jedná o zajímavý projekt, který se snaží udržet fotbalovou základnu po celé ČR. Úbytek hráčů v jednotlivých klubech, hlavně u nižších soutěží, je zjevný a tento krok by to mohl zlepšit. Osobně neznám podrobnosti o konkrétních změnách v soutěžích a je jasné, že by bylo nepříjemné, kdyby muselo třeba sestupovat až pět týmů apod., ale z dlouhodobého hlediska by reorganizace mohla pomoci stabilizovat amatérský fotbal.“

Jiří Mašek

brankář Slavie Hradec Králové:

„Já úplně nejsem zastánce měnit věci, které fungují. Chápu, že z jedné strany se soutěže z kvalitní, ale určitě díky tomu některé kluby zaniknou. Až to bude aktuální, tak nechci vidět tu jarní část, kdy týmy, které budou chtít zůstat v té dané soutěži, budou muset skončit například do 8. místa (směje se). A ti pod budou padat. Týmy, které třeba v ten daný rok postoupí, tak budou muset hrát v popředí, jinak hned sestoupí, a každý víme, jak je první rok ve vyšší soutěži těžký. Nechal bych tedy soutěže tak, jak jsou. Sportu zdar.“

Aleš Jaki

manažer pro fotbalová hřiště:

„Každá reorganizace má svá úskalí, své příznivce i odpůrce. Bohužel, když sledujeme v dospělých kategoriích fotbal, jsou to ve spoustě případech kluci 35+ a děti nám také moc nepřibývá. Spousta týmů v malých městech a na vesnicích má problém s kým hrát, takže asi to má své opodstatnění. Já za sebe nejsem velkým příznivcem. Myslím, že za tento stav ve fotbalovém prostředí může hlavně fotbalová asociace, která na tento trend nedokázala včas zareagovat. Bezesporu na tom má také velkou zásluhu naše republika, jestli to tak lze ještě nazvat, protože podpora sportu je u nás naprosto katastrofická. V tomto směru patříme úplně k nejhorším zemím a bez podpory státu, měst a asociace těžko můžeme přivádět nové děti k tak skvělé hře, jako je fotbal. Budeme doufat, že vše se jednou k lepšímu obrátí.“

Miloš Dvořák

bývalý trenér Trutnova:

„Myslím, že na reorganizaci soutěží se už pracuje delší dobu a asi kvůli úbytku hráčů je nevyhnutelná. Nevím, jestli nový systém, na kterém se teprve pracuje, bude jak ze sportovního, tak ekonomického hlediska lepší... Já bohužel nemám takový přehled, jak by to mělo vše probíhat, takže se k tomu nemůžu úplně objektivně vyjádřit.“

Dominik Palm

PARTNEŘI KFS

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

JAKO
WWW.JAKO.JEDENTEAM.CZ

Klenot
RESTAURACE PIVOVAR

MIACOM
SPORT MARKETING

Účetnictví, Daň, Personální
LAT consult
www.laticonsult.cz

DAHASL s.r.o.
Dodavatelé slaboproudých technologií

AM Gnoi

GENERALI
ČESKÁ POJIŠŤOVNA

PREMIER STEEL TRADING
Iron partnership

M GROUP

JUTA

AGRO CS
Děláme s námi svou budoucnost

Deana
Okoufeňte si život...

mekkagroup.cz
komplexní reklamní servis

NAD
O BAL

Salonky

epixxo

JUDr. René Příhoda, Ph.D., advokát
www.profillegal.cz

Eko Delta s.r.o.

FOTBAL V KRAJI, z.s.

Vydává: FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce: Habrmanova 192/2,
501 01 Hradec Králové

Šéfredaktor: Dominik Palm

Kontaktní osoba: Jiří Lebedinský
jirilebedinsky@centrum.cz

Grafické zpracování: Petra Voslařová
Momentálně vychází jednou za 14 dní
v období fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: středa

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR
pod evidenčním číslem
MK ČR E 15368., ISSN 1214-8067

IČO: 22881107

č.ú: 246291098/0300

Nevyžádané fotografie a rukopisy
se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopi-
sovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko
redakce. Příspěvky honorujeme pouze

na základě vzájemné dohody s autory.
Redakce si vyhrazuje právo příspěvky
dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

Utkání krajského přeboru mužů TJ Jis-
kra Hořice - SK Týniště nad Orlicí (3:1).

Foto: Jaroslav Laušman

Věřím, že předskočíme Solnici a dojdeme si pro titul

Poslední dvě utkání, šest vstřelených branek. To je bilance ofenzivního záložníka hradecké Slavie Adama Novotného v M GROUP CZ Krajském přeboru mužů. Zimní posily, jež do Orlické kotliny zamířila z Týniště nad Orlicí. Sešívání v posledních kolech postupně umazávají bodovou ztrátu na vedoucí Solnici a stále více živí naději na získání krajského titulu.

Do kádru Slavie jste zapadli, zdá se, skvěle. Daří se vám, panuje spokojenost?

„Myslím si, že ano. Jsem tu spokojený, kluci mě vzali skvěle a jsem rád, že nám to spolu klapne i na hřišti.“

V posledním utkání s Vrchlábím jste opět nasázel hatrick.

„Moc hatricků jsem v životě nedal a teď se mi to povedlo hned dvakrát za sebou, takže jsem rád. Ale kluci mi to vlastně připravili všechno do prázdné brány, takže to taková práce nebyla (směje se).“

Budou vás gólová představení stát něco do týmové kasy?

„Ještě se tak nestalo, ale myslím, že se tak určitě stane (směje se).“

Slavia jakoby už sama nevěřila, že ještě může reálně zabojovat o titul. Poslední týdny ale zcela jistě mění váš pohled. Je to tak?

„Myslím si, že jsme to trochu vypustili z hlavy a začali hrát v klidu a bez nervů. Zatím se ukazuje, že nám to vyhovuje. Teď už to máme jenom ve svých rukou a uvidíme, jak to dopadne.“

Zlepšila se i atmosféra v kabině?

„Máme asi teď větší motivaci. Je to vidět i na tréninku, že při hře nikdo nechce prohrát a pak se to ukazuje i v zápase.“

Jak vnímáte tlak na výsledky v Orlické kotlině?

„Na začátku sezony se tu dal jasný cíl, a to vyhrát soutěž. V Týništi to bylo jiné. Jako nováček jsme mohli jenom překvapit, a to se dařilo.“

Jaký je rozdíl, když srovnáte působení ve Slavii a například v Týništi?

„Hraje se tu určitě více kombinační fotbal, na který jsem si musel zvyknout. Jinak je to vesměs stejné (usměje se).“

Jak moc sledujete zápasy a výsledky Solnice?

„Když mám čas, občas se kouknu na zápas na internetu, jinak ale koukám jenom na výsledky.“

Co čekáte od zbytku sezony?

„Věřím, že předskočíme Solnici v tabulce a dojdeme si pro titul. A samozřejmě se pokusíme vyhrát i pohár.“

Jste mladý, nadějný fotbalista. Jaké máte ambice?

„Teď se soustředím, abych týmu pomohl vyhrát tuto soutěž, a po sezoně se uvidí.“

Dominik Palm

ADAM NOVOTNÝ

Narozen: 5. dubna 2002

Hráčská kariéra:

- Kostelec nad Orlicí • FC Hradec Králové
- Ústí nad Orlicí • Týniště nad Orlicí
- Slavia Hradec Králové

Adam Novotný v utkání Slavia Hradec Králové – Vrchlábí, ve kterém vsítil hatrick.
Foto: Aneta Mrkvičková

**AGRO CS PROGRAM
PRO FOTBALOVÁ HŘIŠTĚ**

- ODBĚRY VZORKŮ PŮDY - PLÁNY HNOJENÍ
- VLASTNÍ TRÁVNÍKOVÁ HNOJIVA, OSIVA
- REGENERACE TRAVNATÝCH PLOCH
- VÝSTAVBA SPORTOVIŠTĚ
- PORADENSTVÍ

AGRO CS
Odběr a realizace vzorků

Bc. Petr Freiberg, mobil: +420 605 205 058, e-mail: freiberg@agros.cz
Aleš Ják, mobil: +420 731 598 199, e-mail: jak@agros.cz
AGRO CS a.s., z.p. 265, 552 03 Pákov

www.agroprofi.cz

Občas si беру na zápas laso, abych ty mladíky dohonil

Bude mu pětáctýřet, ale stále běhá po trávnících v M GROUP CZ Krajském přeboru mužů. Velezkušený obránce Dobrušky Jaroslav Moník, fotbalista s minulostí ve vyšších soutěžích, stále dokazuje, že věk je jenom číslo. Svěřence trenéra Petříka však zřejmě, z důvodu situace v Divizi C, čeká ve zbytku jarní části sezony tuhý boj o každý bod a záchranu v soutěži. Naposledy tým okolo Krahulce, Karala či Haška okradl o dva body vedoucí Solnici.

Krajský přebor je letos extrémně vyrovnaný. Jak vidíte v Dobrušce zbytek sezony?

„Ano, je to přesně, jak říkáte, a my se samozřejmě chceme v soutěži zachránit.“

Nyní jste o dva body obrali vedoucí Solnici. Je to vzpruha do dalších bojů? Jaký to byl zápas?

„Vzpruha to určitě je a musíme pokračovat dál jako v tomto zápase. To znamená plnit celý tým to, co řekne pan trenér Petřík v kabině a dát do zápasu srdíčko a nasazení. Solnice byla jasný favorit a měla více ze hry, ale jak jsem již říkal, my jsme do toho zápasu dali všichni maximum a možná trochu více toho srdíčka.“

Hrozba sestupu v podobě tří týmů z přeboru je velmi nepřijatelná. Vnímáte tuto nekomfortní situaci?

„Tabulku vnímáme, ale jdeme zápas od zápasu a každý chceme vyhrát.“

Vám bude brzy 45 let, přesto stále hrajete krajský přebor. Jak těžké a náročné pro vás je stačit mladším soupeřům?

„Já to беру tak, že věk je jen číslo (usměje se). Samozřejmě je to ale těžší a těžší. Občas si беру na zápas laso, abych ty mladíky dohonil (směje se).“

Jaká je podle vás úroveň soutěže?

„Co se bavím s lidmi, tak úroveň přeboru je lepší než třeba v Pardubickém kraji. Ale myslím, že třeba před 15 lety byly všechny soutěže o level výše. Ale to je pouze můj názor.“

Jaký je tým v Dobrušce a jaký k němu máte vztah?

„Myslím, že v Dobrušce je velice dobrý tým a jsme jako jedna rodina. Táhneme za jeden provaz. Bodově jsme samozřejmě za očekáváním, ale snad to ještě napravíme.“

Na hřišti tvoříte stoperskou dvojici s exligovým Vlastimilem Karalem. Jak jste na sebe navázání?

„S Vlastou se známe již spoustu let z FC Hradec Králové, ale spíše jsme spolu hráli vždy Vánoční turnaje atd. (usměje se). Až v Dobrušce hrajeme spolu v jednom týmu. A myslím, že si navzájem vyhovíme.“

Dříve jste si zahrál vyšší soutěže. Jaké jsou vzpomínky?

„V roce 1997 jsme za pana trenéra Kotala postoupili s FC HK "B" do třetí ligy, následně jsme se stávajícím trenérem Dobrušky, panem Petříkem, soutěž udrželi a myslím, že asi dvanáct zápasů neprohráli. Za pana Uličného to byl postup s FC HK do první ligy. S nynějším trenérem Bohemky, panem Veselým, zase postup do ČFL s Letohradem. Krásná léta jsem prožil i v Náchodě (3. liga), kde jsme hráli ve vrchních patrech tabulky a v poháru vyřadili Mladou Boleslav. A fajn byly i nižší soutěže v zahraničí.“

Vaše nejlepší sezona, moment, gól?

„Teď už góly moc nedávám, ale dříve si myslím, že jsem pár pěkných dal. Pěkných momentů byla spousta.“

Co vám fotbal přinesl a co vás žene dál? Jaké jsou plány?

„Jak jsem již uvedl, určitě přinesl spoustu vzpomínek a radosti, ale občas i smutku. Fotbal mám rád, a právě to mě žene dál.“

Důležitá je moje rodina, manželka Markéta, děti Kristýnka a Jaroušek, kteří mají rádi fotbal a sport. Možná v budoucnu budu působit jako trenér, licenci B už mám (usměje se).“

Prozradíte recept na fotbalovou dlouhověkost?

„Držím heslo, že jak se člověk přestane hýbat, tak je konec. Asi láska k fotbalu.“

Dominik Palm

JAROSLAV MONÍK

Narozen: 27. prosince 1978
v Hradci Králové

Hráčská kariéra:

- FC Hradec Králové (I. liga),
- HFK Olomouc a FK Pardubice (2. liga),
- FK Náchod a Letohrad 3. liga • FK Dobříkov
- SV Waidhofen a USV Kautzen (AT)
- Dvůr Králové, Dobruška.

Jaroslav Moník (číslo 5) v utkání jarní části krajského přeboru mužů na hřišti Kostelce nad Orlicí. Foto: Zdeněk Fabiánek

Klub, jenž v posledních letech bojuje o postup do přeboru

S příchodem nového soutěžního ročníku 2022/2023 naše redakce spustila novou rubriku s názvem Představujeme klub. Dalším klubem, kterému se budeme věnovat, je SK Roudnice. V dospělé kategorii tradiční účastník 1. A třídy, který v posledních sezonách vždy bojuje o nejvyšší pozice tabulky.

HISTORIE

Tělovýchovná jednota Sokol Roudnice byla založena v roce 1919. V meziválečné době fungovala TJ Sokol především jako cvičebná jednota. Těsně před 2. světovou válkou a během ní se hrál v Roudnici fotbal pod hlavičkou SK Roudnice. Kopaná v novodobé historii se začala v Roudnici hrát pod hlavičkou TJ Sokol Roudnice v roce 1980. To bylo již na novém hřišti V Lesejčku. V roce 1999 u příležitosti 80. výročí založení TJ Sokol nám byly slavnostně předány do užívání nové kabiny. Na Valné hromadě 1. 3. 2015 byla schválena změna názvu na SK Roudnice, z.s.

STADION

Náš sportovní areál obsahuje hlavní hrací plochu, spolu s hlavní tribunou a dalším sezením (kapacita na sezení je cca 150-200 lidí). V létě roku 2014 bylo slavnostně otevřeno Minihráště s UMT 3. generace o rozměru 20x40 m. Součástí areálu je i občerstvovací stánek a přírodní divadlo pro společenské a kulturní akce. Aktuálně budujeme novou budovu skladu pro tréninkové pomůcky a sportovní náčiní. V následujícím roce je v plánu vybudování a otevření nové hospody spolu s rozšířením stávající tribuny a vybudování většího parkoviště.

MLÁDEŽ

Náš klub si zakládá na výchově vlastních fotbalistů, které postupně začleňujeme do dospělého fotbalu. Od minulé sezóny hraje v našich dospělých mužstev 9 hráčů, kteří by mohli ještě hrát za starší dorost. Každý rok se koná nábor nových členů, kteří dosáhli věku 5, 6 let. Pokud mají rodiče zájem přivést svoje radosti k nám na hřiště, stačí zkontaktovat sekretáře a trenéra mládeže Tomáše Rejla. V současné době náš klub disponuje týmy v kategoriích minielévů, mladších, starších elévů a mladších a starších žáků. V těchto kategoriích jsme v souklubí buď s klubem z nedaleké Lhoty pod Libčany či Kratonoh.

SOUČASNOST

V současné době zde hrají dvě mužstva mužů. „A“ mužstvo hraje od nového milénia tradičně 1. A třídu, kde se vždy pohybuje v horních patrech tabulky. „B“ mužstvo od svého vzniku postoupilo postupně ze 4. třídy do 3., až se postupně (před 5 lety) dostalo do místního Okresního přeboru, kde aktuálně hájí první pozici.

OSOBNOSTI

Vladislav Koudelka starší (* 1941): Stál u znovuoobnovení fotbalu v Roudnici v 70. letech minulého století. Již několikrát oceněn za svůj přínos fotbalu okresním i krajským fotbalovým svazem.

Josef Klapka (* 1958): Spolu s Vladislavem Koudelkou starším stál u zrodu klubu a od té doby se na činnosti výrazně podílí. Nejprve jako hráč, později trenér, ale především po celou dobu jako jeden z hlavních činitelů (dlouhá léta předseda klubu).

Vladislav Koudelka mladší (* 1964): Bývalý ligový hráč tehdejšího Spartaku HK, bývalý hráč místního dospělého fotbalu, dlouholetý trenér, správce sportovního areálu a člen VV.

Daniel Kutik (* 2004): Odchovanec místního klubu, v současnosti mládežnický reprezentant a hráč širšího kádru „A“ mužstva FC Hradec Králové.

Milan Frýda (* 1965): Bývalý ligový hráč, reprezentant, bývalý trenér místního „A“ mužstva.

Zdroj: SK Roudnice

Fotbal miluju, Messi je nadpozemský

Na „výrobě“ Fotbalu v kraji se podílel nějakých sedm let. Po přestupu z Hradeckého deníku do deníku Sport však Jiří Fejgl roli opustil. Fotbal v regionu ale stále sleduje, dokonce občas v osmačtyřiceti nastupuje za Kratonohy. Co říká na výkony Hradce Králové v první lize či na mistrovství světa v Kataru?

Vzpomínáte na časy s Fotbalem v kraji?

„Byla to jízda. Noci z neděle na pondělí, kdy se ještě dělaly i výsledkové strany, byly občas pekelné. Ale bavilo mě to, to je nejdůležitější.“

Proč jste vlastně přešel z Hradeckého deníku do Sportu?

„V Hradci jsem byl spokojený, psal jsem o dvou klubech, které mám rád - tedy o Votrocích a o Mountfieldu.“

Ale zaprvé jsem primárně fotbalový novinář, zadruhé jsem na konci roku 2021 dostal ze Sportu už, myslím, pátou nabídku v životě. Řekl jsem si, že by další nemusela přijít, přece jenom byl to pro mě návrat do první ligy. Odmítnout by bylo rouhání.“

Udělal jste dobře?

„Pozor, na Hradecký deník neřeknu křivé slovo, i když i tam byly občas potíže. Ale dělal jsem s Jirkou Tůmou, Pavkou Králem, které znám od dětství. K tomu Petr Tomáš, Tomáš Otradovský, borci, co mají opravdu rádi fotbal. Navíc jsem poslední roky dostal na starost reprezentaci, takže jsem byl například na Euru v roce 2021. Jenže Sport je prostě v branži brán jako elitní záležitost. Píšu o lize, o národním mužstvu, měl jsem možnost absolvovat mistrovství světa v Kataru.“

Byl to velký zážitek?

„Jednoznačně, největší v kariéře. Jasně, šampionát v Kataru neměl být, koupili si ho. Jenže organizace, prosincový termín, stadiony, rozloha země, která dala fanouškům šanci vidět mraky zápasů, a především Messiho příběh, nakonec všechno přebily.“

Obdivujete Lea Messiho?

„Do Kataru mě nějak profesně míjel, neviděl jsem ho na vlastní oči. Ale na šampionátu jsem dostal šanci navštívit všechny zápasy Argentiny ve vyřazovací části. Messi byl naprosto nadpozemský. Hraje proti nejlepším frajeřům světa a je odskočený o dvě třídy. Navíc makal pro mančaft. Symbolem turnaje je pro mě situace v zápase osmifinále s Austrálií. Leo maličko vypustil ze stavu 2:1 bránění a de Paul ho sjel jak malého kluka. Messi ani necekl a od té chvíle jel jako pila. I když teda bránit fakt neumí.“

Jaké bylo finále?

„Bavím se s kolegy, známými, jestli šlo o největší zápas historie. Já, samozřejmě, řeknu, že ano. (usmívá se) Zvraty, čtyři Mbappého góly, Messiho výkon, penalty, 90 tisíc lidí. Nádhera. A především úplně zbesilé prodloužení. Většinou se v takových chvílích hra zklidní, ale tentokrát ne. Když dal Mbappé na 3:3, řekl jsem kolegovi vedle sebe, nějakému pánovi z Nizozemska: Teď už bude klid, počkají na penalty. Ale začala jízda. A on mi za chvíli povídá: Oni chtějí oba prohrát. Bylo to fenomenální.“

Byl návrat do české reality těžký?

„No, takový zápas Jablonec vs. Zlín, který jsem absolvoval někdy v únoru, vypadá jako - v uvozovkách - lahůdka. Ale pro mě je česká liga nejlepší na světě. I když mi i třeba Milan Baroš říkal, že jsem magor. Fakt svoji práci miluju. Koukáte na fotbal, něco napíšete, ještě dostanete zapláceno. Ale teda na severu je někdy fakt velká zima. (směje se)“

Co máte ve Sportu na starosti?

„Píšu jen o fotbale, to je rozdíl oproti Deníku. Primární je liga, na starosti mám Jablonec, Liberec, Hradec, Pardubice, maličko Mladou Boleslav. K tomu jsem v sekci, která se stará o národní mužstvo. Navíc chystáme s kolegy nový pořad, který s pomocí datové analytiky bude představovat ligové hvězdy a hvězdičky. Vedle toho chodím do studií spojených s velkými zápasy, na podkasty, a to i pro Českou televizi. Je toho dost, ale fakt si nestěžuju. Jsem nadšenější.“

Píšete také o Hradci. Je to vaše srdeční záležitost?

„Jasná věc. Jsem fanoušek, to klidně přiznám. Přesto musím držet nestrannost, takže to občas s představiteli klubu nemáme jednoduché. I proto jsem například musel „vytáhnout“ kauzu vztahu trenéra Koubka s mančaftem. Věřte, že to pro mě nebylo jednoduché, ale nedalo se nic dělat.“

Těšíte se na nový stadion?

„Na fotbal jsem začal chodit v roce 1980. Tatka mi tehdy řekl, na to nezapomenu: Jiříku, rozhlídni se tady, brzy bude nový stadion. No, o čtyřicet let později jsem seděl na místech, kam jsme s tátou chodili, jako novinář. Ale teď už věřím a nemůžu se dočkat. Bude to, přes všechny peripetie, bomba.“

Překvapil vás Hradec v lize?

„Ani ne, tým se budoval dlouho, to se projevilo, už Zdenko Frtála s kolegy odvedl fajn práci. Navíc trenér Koubek je fachman, dokázal z mančaftu vydolovat úplně všechno, šel až na dřeň. Jenže teď musí začít nová éra, s ním by to už nešlo. Je potřeba být hernější, okysličit kádr, dodat kvalitu. S arénou musí mít Hradec vyšší ambice, až pohárové.“

Syn Jiřího Fejgla Matěj aktuálně hraje za Slavii HK.

Váš syn za Hradec hraje. Podporujete ho hodně?

„Samozřejmě. Je v akademii, kterou považuju za výbornou věc. Kluci mají zázemí, je o ně postaráno od jídla po GPS vesty. Mates šel nyní na hostování do Slavie, protože v Hradci kvůli konstituci a po zranění nedostával tolik šancí. Já jsem hlavně spokojený, když je spokojený on. A to teď platí.“

Jste přísný?

„Vůbec. Už kdysi se mě ptal Richard Jukl, jak to mám, jestli na Matesa řvu. Že on to s kluky nevydržel. (usmívá se) Já ne. Odmalička jsme si vždycky řekli jednu věc, co se mu nepovedla, a tři, co naopak ano. Pořád fotbal probíráme, ale si mám výhodu, že se jím žívím pomalu třicet let, takže mám nadhled. Mates se dostal do future reprezentace, ale vím, jak je složité jít ještě výš, tedy do profiků. Uvidíme, škola je hlavní.“

Vy sám ještě hraje. Proč se toho držíte?

„No, hraju. Občas naskočím za Kratonohy ve třetí třídě a nějak se tam potácím. Důvod je jasný, beru je jako můj klub, srdcovku, strávil jsem tam po návratu z Prahy dobrých patnáct let. Jenže kluků je málo, obecně vidím velký úpadek nižších soutěží. Dost mě to trápí, ale bohužel nejsme ještě u dna. Je to vidět i na vyšších soutěžích.“

Co tím myslíte?

„Když řeknu, že jsem hrál pražský přebor před dvaceti lety, tak mi všichni odpoví, že to je teď úroveň divize. Minimálně. Kvalita šla dolů, proto se teď dějí extrém, jako je Slavia, Solnice, kde platí v přeboru klukům dva tisíce a víc za zápas. Všechna čest majitelům, mecenášům, jenže tohle je cesta do pekla.“

Zažil i finále mistrovství světa v Kataru.

Narazil jste na dva favority přeboru. Kdo by měl jít do divize?

„Nic proti Solnici, ale samozřejmě Slavia. Má zázemí, velmi slušnou a zlepšující se mládež. Fotbal nejde dělat z leknutí, klub musí mít pořádnou strukturu. Podívejte se na Kratonohy. Byla tam divize, velká legrace to byla, k popukání. Jenže šlo to do kopru, teď se z toho hrabeme velmi složitě.“

Velkým tématem jsou penaltové rozstřely po základní hrací době. Ponechat nebo zrušit a proč? Jaký je váš názor? Kopou se už pouze v Královéhradeckém kraji.

„Penalty jsem vždycky kopal, teď už ne, protože bych se mohl zranit, tak jen nahrávám. Navíc jsem pro každou srandu. Takže se mi rozstřely líbí. Přesto bych je zrušil, protože fotbal má mít jedna pravidla. Buď se budou kopat všude, nebo nikde. U nás je mají v Trutnově, jestli se nepletu, ale v Hradci ne. Přesto se z těchto okresů postupuje do krajských soutěží. Takže to nesedí.“

Zdroj: Fvk

Jiří Fejgl v rámci utkání české reprezentace na stadionu v Kazani.

Klenot

Pivo z Hradce Králové

Vaříme pro vás tradičním způsobem na Velkém náměstí od roku 2017. Vyzkoušejte.

Všechna naše piva najdete na www.hradeckyklenot.cz

Poslední měsíce jsem úplně dobře nespal. Koubek? Jeden z nejlepších trenérů, co jsem poznal

Fotbalisté FC Hradec Králové zakončili základní část nejvyšší české fotbalové soutěže na osmém místě a nakonec si celkem v poklidu zajistili účast mezi tuzemskou elitou i pro příští sezonu. Pro ročník, který by již měli kompletně odehrát na novém hradeckém stadionu. Z umístění v prostřední skupině má pochopitelně radost i sportovní ředitel klubu a bývalý prvoligový záložník Jiří Sabou. „Během roku jsme zvládli všechny kritické momenty, a i to ukazuje na sílu týmu,“ pochvaluje si.

Hradec Králové skončil po základní části v horní polovině tabulky Fortuna Ligy. Panuje spokojenost?

„Sezónu já osobně hodnotím jako úspěšnou. V létě odešli tři klíčoví hráči – Adam Vlkánova, Jan Mejdr a Jan Král. V září pak ještě i Erik Prekop, který tady již nechtěl být, a součástí jeho transferu byl příchod mladého Matěje Koubka. Odchody se nám částečně podařilo zacelit, přišli mladí Spartani – Matěj Ryneš, Adam Gabriel a Petr Pudhorocký. Byli jsme opět konkurenceschopní a dokázali uhrát to, co jsme měli. Dvě kola před koncem základní části jsme měli jistotu, že budeme v prostřední skupině, a že nový stadion budeme otevírat v první lize – což byl cíl a ten jsme splnili! Za to všem hráčům a realizačnímu týmu moc děkuji!“

Přitom ještě pár kol zpět jste určitě i vy měl obavy z toho, zda se Hradec nakonec nezamotá do bojů o záchranu. Zlomilo se to vítězným utkáním s Brnem?

„Nemyslím si, že se něco zlomilo jedním utkáním, body jsme sbírali pravidelně v celém ročníku. Sezóna samozřejmě nebyla jednoduchá, jsme druhý rok v lize, všichni říkají, že bývá vždy těžší a složitější, což se potvrdilo. Bylo to všechno ještě umocněno tím, že jsme celý rok byli a stále jsme ve velkém provizoriu, všichni pracujeme v bojových podmínkách, už dva roky hrajeme de facto stále venku, hráči jsou neustále na cestách a v autobuse, od ledna jsou nasáčkovaní na Bavině ve dvou kabinách, není tam regenerace, posilovna... Navíc nás v jarní části provázela velká marodka, skoro celé jaro chyběla naše útočná letka Daniel Vašulín a Filip Kubala, do toho karetní tresty, ani jedno utkání na jaře jsme neodehráli kompletně a v nejsilnější možné sestavě. Během roku jsme ale všechny kritické momenty v sezoně vždy zvládli, a i to ukazuje na sílu týmu.“

V posledních týdnech se hodně řešila otázka trenéra. Miroslav Koubek u týmu v posledních duelech nebyl. Čím to bylo?

„Trenérovi Koubkovi po sezoně končí smlouva. Už v zimě jsme spolu na soustředění v Turecku seděli a sdělil mi, že dojde do léta, že v Hradci po sezoně z toho kolotoče vystoupí. Že je tu bez manželky, sám, že se chce vrátit blíže k rodině, v podstatě se tak opakuje situace, kdy mi po postupu do první ligy Zdenko Frtala řekl, že se chce vrátit domů... Jarní část nebyla úplně jednoduchá, bylo tam hodně vypětí a stresu, on do toho navíc před měsícem dostal covid a onemocněl. Měl těžší průběh, necítil se poté po fyzické stránce zcela fit, konec jarní části tak za něj dotrénoval asistent Stanislav Hejkal.“

Trenér Koubek tým Votroků viditelně pozvedl. Co říci k jeho působení v Hradci?

„Trenérovi patří určitě velký dík, za mne je to po odborné stránce jeden z nejlepších trenérů, co jsem poznal... Splnil přesně to, co jsem si od jeho angažování představoval. Po postupu do ligy jsem chtěl zkušeného trenéra, který vidí a cítí fotbal, je praktik, nebude chtít prohrávat a zvolí způsob hry, který nám může přinést úspěch, s ohledem na to, jaké máme hráče. Pomohl nám s přechodem do první ligy a hráči pod jeho vedením udělali velký progres.“

Není tajemstvím, že Hradec hledá nového hlavního trenéra. Můžete být konkrétnější a sdělit možné kandidáty? Skloňovalo se například jméno Vítězslava Lavičky.

„Není úplně jednoduché do Hradce po Mírovi Koubkovi, do našich podmínek, někoho přivést. Uvažuji ale tak, že potřebujeme znovu zkušeného trenéra, pracovitého, který si nasadí v uvozovkách „montérky“ a bude makat pro Hradec, který bude mít samozřejmě odbornost, a který naváže na to, co tady postupně přes pět let budujeme... Situace kolem nového trenéra bude mít v nejbližší době nějaký vývoj, ale já určitě nechci dělat velké změny, není potřeba. Chci držet stabilitu a pokračovat po cestě, po které jdeme. Chci proto znovu trenéra, který bude chtít hrát náročný způsob hry, aby naše hra měla nasazení a intenzitu, abychom byli organizovaní a pro každého znovu nepříjemným soupeřem, se kterým to bolí.“

Velkým tématem je stavba stadionu. Jak postupuje a kdy by měla být nová aréna hotová?

„Stavba stadionu je velkým tématem, ale pro novináře a pro lidi, kteří nejsou v centru dění. Pro mě to není žádné téma. U každé stavby, notabene takto monstrózní, která jde do míše a dokončuje se, je ten závěr vždy na krev. Podle svých informací stadion bude a všichni na stavbě dělají všechno proto, aby se stadion na začátek nové sezóny stihl dostavit.“

Spadl vám upřímně kámen ze srdce, že Hradec může ligu dohrát v klidu? I kvůli stavbě nového stadionu?

„Stoprocentně, poslední měsíce jsem úplně dobře nespal. Uvědomoval jsem si moc dobře, že to musíme zvládnout, že máme velkou odpovědnost k Městu Hradec Králové, jako vlastníkově a vlastně i všem lidem v hradeckém regionu, kteří nás podporují, aby se na novém stadionu hrála i nadále první liga.“

Co si slibujete od nové arény? Posune to klub jako takový tam, kam byste si představovali?

„Může to být začátek nové éry Hradce. Klub to určitě posouvá dál, budeme mít konečně nádherný stadion, na který nejen Hradečáci čekají desetiletí. Naším vzorem může být Plzeň, bez stadionu to byl stále jen klub na pomezí první a druhé ligy, s novým stadionem a vstupem silného vlastníka se vše nastartovalo a změnilo. Přál bych si něco takového zažít i v Hradci.“

Jak pohlížíte na výkony týmu v nejvyšší soutěži? Hradec byl i letos nepříjemným soupeřem pro každého.

„Liga je strašně vyrovnaná a rozhodují maličkosti. Letos extrémně, vždyť jeden a půl zápasu vlastně rozhodl o celé sezoně. Získali jsme o dva body méně než v loňské sezoně. Kdybychom měli o tři body více, byli bychom opět v první šestce, naopak mít o čtyři body méně, hráli jsme skupinu „smrti“ o holly fotbalový život. Takže já osobně se vši pokorou tohle umístění beru, pro Hradec je to opět, v našich skromných podmínkách, ve kterých hrajeme první ligu, veleúspěšný fotbalový soutěžní ročník!“

Zajímavá je vaše bilance s pražskou Slavií. Obrat takového giganta v podstatě třikrát za sebou je skvělý počin. Uživate si poslední dny? Jak velkou radost vám 30. kolo přineslo?

„Samozřejmě je to krásné, pro prestiž a image klubu je to skvělý počin, navíc kluci podali nadstandardní výkon. Upřímně ale říkám, že bych v tuto chvíli raději vyhrál derby s Pardubicemi, po tom utkání jsem byl hodně zlomený.“

Pojďme k mládeži. V poslední době jakoby v Hradci docházelo ke zhoršení. Je to věc, která vám aktuálně dělá starosti?

„Ano, naše U 19 a vlastně celá mládež je nyní z nějakých důvodů rozdrobeném stavu a všichni jsme z toho samozřejmě zklamaní. V klubu nyní probíhá hloubková analýza, proč tomu tak je, je to na delší rozbor, sešlo se mnoho špatných věcí a výsledkem je, že nám sestupuje dorost U 19 z první dorostenecké ligy. Což je samozřejmě pro image klubu špatně, ale úplně se z toho hroudit nechci. Musíme to prostě znovu poskládat, přivést do klubu stěžejní osobu na pozici Šéftrenéra mládeže, snažit se přivést asi i zkušenější trenéry k mládeži a vrátit U 19 v co nejkratší době zpět do první dorostenecké ligy.“

Pojďme nyní k vaší osobě. Jak moc důležité pro vaši aktuální pozici je fakt, že jste působil na ligové úrovni jako hráč? Jaké v tomto směru spatřujete výhody?

„Fotbal dělám celý život, vystudoval jsem při něm vysokou školu, deset let jsem hrál první ligu, k tomu jsem po skončení kariéry pak ještě při práci i dva roky trénoval třetí ligu v Královém Dvoře. Určitě je to výhodou, byl jsem v kabině, vím, jak funguje, vím, jak hráči uvažují, jak se cítí po vítězném utkání, jak po prohře, poznám, když hráč něco vypustí, nebo když udělá chybu, ale na hřišti udělal vše pro vítězství... Zkusil jsem si trénování, vím, jak je těžké stát u střídačky a koučovat tým. Proto si myslím, že mám potřebný nadhled, že z fotbalu nedělám a nechci dělat úplnou vědu, že jsem směrem ke svým podřízeným vždy férový, objektivní, konstruktivní, otevřený dialogu, a že umím uznat chybu. Nikdo nemá totiž patent na rozum a fotbal je týmová hra. Na hřišti, i v managementu klubu.“

Ohlédněme se za vaší kariérou. Jak byste ji ve zkratce popsal? Říká se o vás, že jste byl velkým dříčem.

„Moje kariéra není úplně obvyklá. Šel jsem postupnou cestou, nikdy jsem neměl nic zadarmo, fotbal jsem miloval, byl to od mala můj život. Pocházím z Králova Dvora, v sedmnácti jsem tam tehdy začal hrát divizi, půlce chlapům v týmu jsem vykal. Byla to úplně jiná doba a soutěž než dnes, v řadě týmů hráli bývalí ligoví fotbalisté. Měli jsme skvělou partu, byl jsem furt na hřišti, když to šlo, chodil jsem hrát i za béčko okresní přebor. Do ligy jsem se dostal poměrně pozdě, až ve 25 letech. Shodou nějakých náhod a osudu jsem z tehdy divizního Králováku přestoupil na Žižkov, a to bylo něco neskutečného. V pětadvaceti jsem přišel do kabiny, kde byli hráči jako Jaroslav Šilhavý, Jan Stejskal, Luděk Zelenka, Petr Holota... Moc jsem si toho vážil být najednou v kabině s hráči, na které jsem koukal v televizi. Byl to můj splněný sen, už od doby, kdy jsem byl malý kluk. Jsou to ale už zaprášené vzpomínky, je strašné, jak to letí.“

Jak jste se dostal do Hradce a co vaše vazby na region?

„Před šesti lety FC Hradec Králové vypsala výběrové řízení na pozici výkonného ředitele klubu, já se přihlásil a oni mě vzali, což jsem upřímně nečekal. Byl to velký zásah do mého života a života mých nejbližších, ale byla to výzva a šance pracovat v profi klubu, která se naskytne třeba jen jednou za život. Po roce mého působení došlo ke změně ve struktuře klubu, pozice výkonného ředitele zanikla a já se stal ředitelem sportovním. Hradec je krásné město, v dobré dostupnosti do Prahy, do hor, které mám rád, je to zároveň studentské město, je zde hodně zeleně, městské lesy, kam chodím běhat... A má skvěle vyřešenou dopravu, v podobě nadčasového Gočárova okruhu.“

Máte povědomí o fotbalu na regionální úrovni? Sledujete zápasy nižších soutěží?

„Ano, snažím se sledovat i nižší soutěže, abych měl přehled o týmech, které jsou v hradeckém regionu a blízkém okolí.“

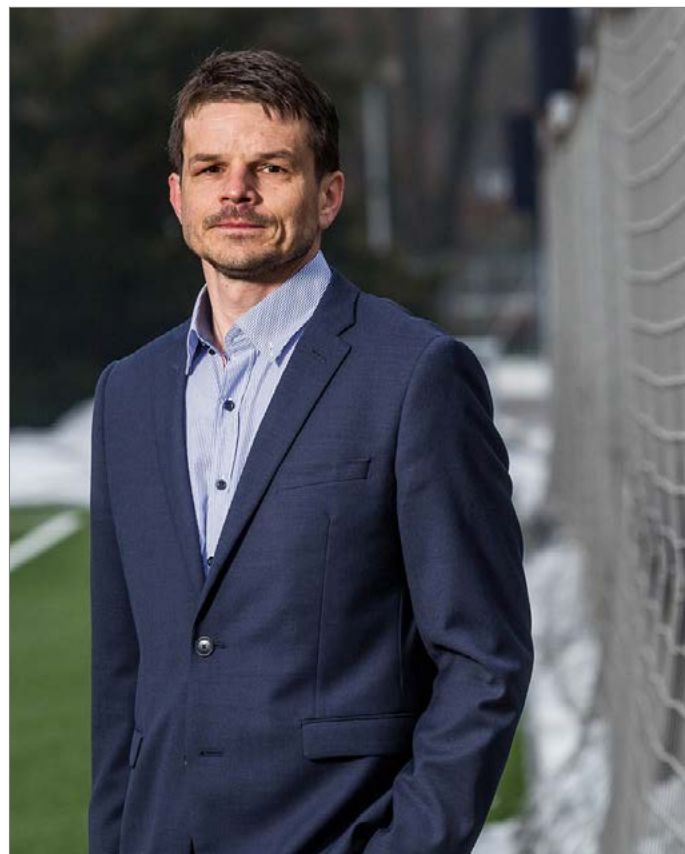
Je možné v těchto soutěžích najít vhodného hráče i třeba pro nejvyšší soutěž?

„Je, ale je to stále více těžší. Ty nůžky se rozevírají, je obrovský rozdíl mezi první a druhou ligou a vlastně mezi každou soutěží i ve výkonnostním fotbale. Upřímně říkám, že je za mne už skoro nereálné, že někde běhá v divizi hráč, o kterém nikdo neví a ten hráč má parametry pro nejvyšší soutěž.“

Dominik Palm

V kariéře si Jiří Sabou zahrál i za pražskou Viktorii Žižkov.

Jiří Sabou je sportovním ředitelem FC Hradec Králové.

Vyšší soutěž? Zájem by byl, ale se svým týmem

Jednadvacet utkání, osmatřicet bodů a aktuálně čtvrté místo tabulky AM GNOL 1. A třídy. Kdo by to byl v Miletíně před nováčkovskou sezonou řekl? Svěřenci trenéra Vladimíra Táborského mladšího v sezoně příjemně překvapují svými výkony a výsledky a rádi by ročník dokončili na předních příčkách tabulky. „První pětka by byla fantastická,“ říká opora a kapitán mužstva Miroslav Richter, šikovný brankář, jenž svými zákroky výrazně pomáhá Miletínu už řadu sezon.

Miletín jako nováček soutěže v sezoně překvapuje. Je současné postavení v tabulce nadplán?

„Naším cílem byla jednoznačně záchrana soutěže. Aktuální umístění je tedy, jak říkáte, stoprocentně nad očekávání.“

V čem osobně spatřujete rozdíl oproti 1. B třídě?

„Určitě v taktické vyzrálosti týmů a fyzické připravenosti.“

Není tajemstvím, že současný Miletín stojí hlavně na vás. Jak jste spokojený se svými výkony v sezoně?

„Se svými výkony v letošní sezoně vcelku spokojený jsem. Samozřejmě je pořád co pilovat. Člověk se učí a každým zápasem nabírá další zkušenosti.“

Není čas posunout se výše?

„Není to pouze moje zásluha, ale celého týmu. Letos nám to výsledkově vcelku šlape. Já a vyšší soutěž? Zájem by byl, ale se svým týmem.“

Jaký máte vztah ke klubu?

„Vztah k Miletínu je velmi kladný. Každý si tu vyhoví a spoluhráči i vedení jsou tu skvělí.“

Cítíte, že váš tým potřebuje? Jak vnímáte svou úlohu?

„Každý tým potřebuje brankáře (směje se). Občas jsou zápasy, kdy podržím a jsou i zápasy, které mi nevyjdou dle očekávání. Ale snažím se, aby se kluci mohli na mě vzadu spolehnout.“

Často se vám daří i v penaltových rozstřelech. Máte recept na chytání penalt?

„Penalty mám rád. I když se říká, že se dá jen špatně kopnout. Myslím, že brankář dokáže u některých hráčů vystihnout záměr, kam penaltu kopnou. Důležité je soustředění na každou penaltu a pohyb hráče.“

Přichází vám na stůl nějaké nabídky do vyšší soutěže? Zvažoval byste je?

„Nabídky byly, a zvažoval bych je, jen pokud by to neohrozilo chod týmu v Miletíně.“

Zároveň nastupujete i za rezervu Miletína. A to dokonce v útoku.

„Za naši „rezervu“ nastupuji velmi rád. Rád si zahráji s klukama i v poli a snažím se pomoci, co to jen jde.“

Co rád děláte mimo fotbal?

„Po práci, když se najde čas, tak si občas kopneme nohejbal, nebo se rád projedu na kole.“

Jaké cíle má Miletín do zbytku jarní části? S jakým umístěním byste byl osobně spokojený?

„Chceme trápit přední týmy tabulky a zamíchat trošku postupovými kartami. Určitě první pětka by byla fantastická.“

MIROSLAV RICHTER

Narozen: 31. ledna 1995

Hráčská kariéra:

• FC HK • Pardubice • Olympia HK • Miletín

Úspěchy: postup do 1. A třídy s Miletínem

Kapitán Miletína Miroslav Richter. Foto: Archiv hráče

Fotbalisté Miletína na domácí půdě zdolali Náchod B 2:1. Foto: fotbalfoto.cz – Iva Reichlová

Paka by si zasloužila vyšší soutěž. Jaro chceme důstojně dohrát

V minulosti nepřijemný, silový útočník ve vyšších soutěžích. Dnes už spíše střední obránce v JAKO 1. B třídě skupiny A. Řeč je o Ondřeji Janouchovi, opoře Nové Paky, které se však v jarní části sezony nedaří dle představ. Byť v posledním kole Novopacáci překvapivě jasně na domácí půdě zdolali suveréna letošní sezony, novobydžovskou Cidlinu.

Výhra s lídrem tabulky určitě hodně potěší. Jak se zrodila?

„Samozřejmě, protože Cidlina neprohrává, ani neztrácí body. Rozhodly už první minuty, kdy jsme ve 13. minutě vedli 2:0, což mladé kluky z Bydžova asi hodně zaskočilo a nedostali se do zápasu, jak jsou zvyklí. A my jsme zkušeností hlídali zbytek zápasu.“

Jak na vás Cidlina zapůsobila?

„Mladí, běhaví, technicky a kombinačně už celkem dobře vybavení kluci. Bohužel pro ně jim chybí ještě ty potřebné zkušenosti, ale v 1. B třídě jim to evidentně ještě tolik nevaadí.“

Pomůže vám tato výhra do zbytku sezony? Na jaře se vám výsledkově jinak moc nedaří.

„Doufám, že nás výsledek nakopne do dalších bojů. Bohužel se potýkáme s nedostatkem hráčů a v současné době i s obrovskou marodkou, kdy každý zápas lepíme jen tak tak a většina z nás hraje i přes zranění.“

Panuje nyní v jarní části spíše zklamání?

„Nevím, jestli je to přímo zklamání, ale prostě hrajeme s tím, co je a bohužel se nám moc výsledkově nedařilo. Což věřím, že se zlomí.“

Jaké jsou cíle do zbytku jarní části?

„Cíl je dohrát důstojně jaro, vyhnout se bojům o sestup a hlavně se dát zdravotně dohromady.“

Dříve Janouch působil ve vyšších soutěžích. Na snímku v dresu Dvora Králové.

Vy sám jste tahounem týmu. Jak se fotbalově cítíte? Jste v Nové Pace spokojený?

„V Nové Pace jsem rád, je tam výborná parta kluků a o tom to je. Ještě by to chtělo pár mladých kluků, abychom už s Lukášem Jíšlem nemuseli tolik běhat (směje se).“

Ondřej Janouch (u míče) v dresu Nové Paky.

Jak vnímáte úroveň 1. B třídy? Přece jenom už v ní máte něco odehráno a můžete srovnávat.

„Podle mě už nemá takovou úroveň jako před lety. Byť se najdou zápasy, které jsou velice dobré. Ale tento pokles úrovně se bohužel táhne napříč soutěžemi od divize po okresy.“

Když se ohlédnete za svým působením ve vyšších soutěžích. Na jakou sezonu, moment či zápas si hned vzpomenete?

„Momentů a zápasů je hodně, ale nejvíc asi vzpomínám na sezonu, kdy jsme postoupili do ČFL a následné sezony v ČFL. Byla fantastická parta, výborní trenéři a skvělé zápasy a následně oslavy. Nezapomenutelné (směje se).“

Kde byste rád Novou Paku viděl v dalších sezonách?

„Paka jako velké město by si zasloužilo hrát vyšší soutěž, bohužel personální situace obecně ve fotbale je těžká, chybí mladí hráči, a tak není kde moc brát. Proto bych si přál, aby se fotbal v Pace hlavně hrál.“

Jaké jsou teď vaše fotbalové plány?

„Plány já už moc nemám a spíše vyhlížím fotbalový důchod (směje se). A jelikož očekáváme další přírůstek do rodiny, chtěl bych se věnovat už hlavně jí. A chtěl bych poděkovat přítelkyni Domče a dceři Adince, že mě stále ve fotbale podporovali.“

Dominik Palm

Ted' už není prostor pro jakékoliv ztráty. Musíme máknout

Fotbalisté Meziměstí získali v jarní části sezony zatím jen tři body ze čtyř utkání a pohybují se v dolní části tabulky JAKO 1. B třídy skupiny B. „Věřím, že nyní nastartujeme sérii výher,“ hlásí odhodlaně ofenzivní střední záložník týmu Pavel Smrček.

Meziměstí se aktuálně příliš nedaří. Čím si to vysvětlujete?

Bohužel nám to momentálně moc nelepí, ale zároveň se na posledních výsledcích podepsal i těžší los. Nicméně teď už není prostor pro jakékoliv ztráty.

Spodek tabulky je poměrně vyrovnaný. Jak situaci vidíte? Cítíte nervozitu?

Lhal bych, kdybych řekl, že postavení v tabulce nás neznerovňuje, ale o to máme větší důvod máknout a posbírat co nejvíce bodů.

Jak zatím hodnotíte jarní výkony a výsledky týmu?

Zatím převládá zklamání. Vyhráli jsme pouze v Opočně, ale věřím, že nyní nastartujeme sérii výher.

Jak jste spokojený se svými výkony?

Od mých výkonů se čeká určitě víc, takže spokojený nejsem. Nastupuji na pozici 10, kde bych měl pro tým odvést více.

Co váš vztah ke klubu a jak vidíte vaši budoucnost v něm?

Vztah ke klubu mám už od mých dětských let velmi kladný. Myslím, že už od pěti let. V budoucnu se snad podaří mít co nejvíce mládežnických týmů, ať je odkud brát.

Jak vy osobně pohlížíte na pokutové kopy po nerozhodném výsledku?

Za mě by bylo lepší penalty zrušit, asi mi je přirozenější, aby zápas skončil remízou. Tak jak to znám od svých dětských let.

Jaká je podle vás úroveň 1. B třídy?

Myslím, že úroveň 1. B třídy je každé rok velmi podobná. Jeden až tři týmy jsou velmi kvalitní a zbytek velmi vyrovnaný, kde může vyhrát kdokoli s kýmkoliv.

Jak byste popsal současný tým v Meziměstí?

V Meziměstí je momentálně tým celkem mladý oproti minulým rokům, kdy se postupně zapracovávají mladší kluci, aby mohli následně nahradit zkušené borce. Myslím si, že to jde celkem dobře.

Jaké máte fotbalové ambice a plány do dalších let?

Moje fotbalové ambice momentálně vůbec neřeším. Už asi od svých devatenácti let není fotbal prioritou v mém životě.

Dominik Palm

PAVEL SMRČEK

Narozen: 10. července 1998 v Broumově

Hráčská kariéra:

- Meziměstí • Broumov • Náchod
- Mladá Boleslav • Náchod • Meziměstí

Pozápasové oslavy si užil, doma v Libérii měli radost. Pivo ale Kalilou nezkusil

Velmi pravděpodobně se tak stalo poprvé v historii. Fotbalista z Libérie vstřelil ve Fortuna Divizi C hatrick. Pochlubit se jím může hráč Dvora Králové nad Labem Kalilou S Trawally (22), jenž v utkání 24. kola třemi trefami srazil rezervu druholigové Chrudimi a výraznou měrou se tak zasloužil o důležité vítězství podkrkonošského celku 3:1.

Dvoráci na domácím hřišti sehráli druhý zápas v jednom týdnu a podruhé si připsali plný bodový zisk. Po vítězství 4:2 nad Turnovem střelecky zvládli další důležitý zápas a v tabulce se posunuli z poslední na čtrnáctou příčku. Libérijský útočník svými trefami otáčel stav z 0:1 a v zakončení předvedl jak chladnou hlavu, tak i technickou vyzrállost. Jak popsal své branky?

V neděli jste za Dvůr Králové nad Labem odehrál šestý zápas a konečně se dočkal vstřelených branek. Jak velká je to pro vás úleva?

Jsem samozřejmě rád, že jsem se konečně střelecky prosadil. Věřil jsem, že góly přijdou dříve, bohužel se tak nestalo. Určitě je to úleva, cítím se teď dobře a byl bych rád, kdyby tam nejen mně, ale i celému týmu padaly góly dál. Za svoje branky vděčím především spoluhráčům, kteří mi u nich asistovali.

Které nedělní trefy si vážíte nejvíc? Která se vám nejvíc líbila?

Asi se nedá vybrat jedna ze tří tref. Pro nás byly hlavně všechny tři důležité. Však jsme z nich už na hřišti měli všichni velkou radost.

Možná byste měl gólů na svém kontě více, nebýt zranění v úvodním jarním utkání v Dobrovici.

Jo, to máte možná pravdu, ale zranění prostě k fotbalu a sportu obecně patří. Mrzelo mě, že nemohu týmu pomáhat na hřišti, ale přesto, že jsem byl zraněný, snažil jsem se pomoci jinak.

Váшему týmu se každopádně vstup do jara vůbec nepovedl. Trápily vás hodně výsledky vašeho nového týmu?

Nikdo ze špatných výsledků neměl radost. Nedařilo se nám a nehráli jsme vůbec dobře. Důvod ale vidím především v tom, že nás byla v sestavě spousta nováčků, na hřišti jsme si úplně nerozuměli, nevěděli, co jeden od druhého čekat. Pevně věřím, že tahle doba je už za námi a herně i výsledkově to již bude o něčem jiném.

Do Čech jste přišel v zimní přestávce. Jak se váš přestup rodil?

Chtěl jsem si vyzkoušet zase novou zemi a nový tým. Teď jsem ve Dvoře Králové nad Labem a s ním máme jasný cíl v podobě záchrany soutěže. Uděláme maximum, aby se nám to povedlo, byl bych rád, kdybychom se v tabulce posunuli výš.

Ve kterých zemích jste dosud fotbalově působil?

V Evropě jsem hrál v Itálii a na Slovensku. Celkem šlo o tři italské týmy a dva slovenské. V Česku jsem se v zimě objevil vůbec poprvé.

Jak je fotbal vnímán v Libérii a kde vidíte největší rozdíl ve hře tamních a zdejších fotbalistů?

Vnímán je z pohledu fanoušků podobně, ale největší rozdíl je v tom, že v Libérii absolutně nemá takovou podporu.

Poslední dva zápasy jste vyhráli. Užil jste si týmové oslavy?

V kabině byla samozřejmě dobrá nálada. O dost lepší než po předchozích zápasech, které se nám nepovedly. Je vidět, že výhry si tu každý užít umí, ať už hráči nebo i diváci, kteří nám po utkání zatleskali.

Už jste si vyzkoušel české pivo?

(usmívá se) Ne, to ne, nikdy jsem pivo ani neochutnal.

V tabulce se Dvůr Králové nad Labem posunul na 14. místo. Tři týmy ale budou sestupovat. Věříte, že zachráníte pro město divizní soutěž?

Určitě věřím. Poslední zápasy nám ukázaly, že můžeme hrát a vítězit i se soupeři z vyšších příček. Dvě vítězství ale nestačí, potřebujeme dál bodovat a posouvat se tabulkou na vyšší pozice.

Jak se vám líbí dvorský stadion a co říkáte na návštěvnost a diváckou podporu?

Stadion je tu pěkný, prostředí okolo něho taky. Proti Náchodu byla tribuna plná a i v dalších zápasech jsme od diváků cítili podporu. Teď při posledním utkání byli fanoušci úžasní a jsem rád, že jsme je potěšili výhrou.

Jste v kontaktu s domovem? Sleduje rodina vaše fotbalové zápasy?

Ano, s rodinou jsem neustále v kontaktu. Naše zápasy sledují a potěšilo mě, jakou měli radost z našeho posledního vítězství.

Kdy naposledy jste vlastně vstřelil tři góly za jediný zápas?

Musím říct, že to není zase tak dávno. Povedlo se mi to loni v červenci, takže vlastně v této sezoně, pouze v jiném působišti.

Zdroj: Krkonošský deník

Kalilou S Trawally hatrickem pomohl Dvoře Králové k vítězství nad rezervou Chrudimi. Foto: fotbalfoto.cz – Renata Jírová

Chceme, aby se utvořila parta, kterou bude fotbal bavit

Aktuálně s kolegy vede tým mladších žáků Jiskry Hořice a také výběr okresu Jičín U12. Trenér Marek Macák, jenž v klubu z Gøthardu strávil i svou aktivní hráčskou kariéru, nyní chce pomáhat ve fotbalovém růstu generaci svého syna, která může být příslibem pro budoucnost hořické kopané. „Největší radost nám udělá to, když se hráčům podaří dotáhnout do úspěšného konce vyrovnaný zápas,“ říká mimo jiné v rozhovoru.

Kolik času vám fotbal nyní zabírá?

„V rámci klubu nyní jedeme v režimu tréninku třikrát týdně + mistrovské utkání o víkend. Teoreticky máme trénink devadesát minut, ale na hřišti to většinou protáhneme, což je výhoda oproti zimnímu režimu, kde na podobné prodloužení tréninkové jednotky není čas. S výběry je to tak, že nyní máme vždy jeden společný trénink před každým turnajem (3x ročně). Tady to určitě není ideální stav a měli bychom se scházet častěji, ale to už bych časově nedával s ohledem na klubové povinnosti a osobní život.“

Na trénování „dětí“ musí mít člověk patřičné nervy. Souhlasíte?

„Já jsem klidná povaha, takže spoustu věcí ustojím. Nejnáročnější je asi to porovnání naší doby a té současné. Za nás mi přišlo běžné, že jsme chtěli vyhrávat a za něčím si jít, i když to nebylo zrovna jednoduché. Dnes sice děti nějaké cíle mají, ale většinou nejsou úplně ochotné pro to něco obětovat navíc. Často v tom chybujeme i my jako rodiče, že jim mnoho věcí zbytečně ulehčujeme nebo omlouváme.“

Jak jste spokojený s výkony a výsledky mladších žáků Hořic v jarní části sezony?

„V porovnání s podzimní částí už se nám daří některé zápasy dotáhnout i do vítězného konce, což je dobře spíš pro hráče/hráčky. Musí umět zažít jak vítězné momenty, tak i prohry. To patří k fotbalu i k životu. Bohužel máme na jaře problémy se zraněním, takže sestava není úplně ideální. Herně to není špatné, ale největší slabinou je koncovka. Na góly se hrozně nadřeme a často nevyužijeme ani tutové šance.“

Jaký cíl jste si jako trenér s týmem vytyčil?

„V jarní části soutěže bychom chtěli skončit do třetího místa. Po čtyřech odehraných kolech je zřejmé, že všech sedm týmů je hodně vyrovnaných a výsledná tabulka může skončit jakkoliv. Pokud se ale ve hře bude objevovat to, co si říkáme na tréninku, tak je finální umístění druhořadé a věřím, že výsledky se dostaví časem.“

Kolik máte k dispozici hráčů a jaké je věkové složení?

„V kategorii máme nyní 22 hráčů ve věku 12 až 13 let.“

V této kategorii stále až tak nejde o výsledky. Co vám udělá největší radost?

„Určitě to, když se hráčům podaří dotáhnout do úspěšného konce vyrovnaný zápas, ve kterém vidíme, že jdou za vítězstvím a hlavně z té výhry mají upřímnou a spontánní radost hráči. V loňském roce jsme na jaře vyhráli 18 z 20 zápasů a ta radost z výhry se ztratila. V tomto směru jsem tak radši za vyrovnanou skupinu, kde se střídají výhry i prohry.“

Pojďme k okresním výběrům. Jak probíhá výběr jednotlivých hráčů?

„Tady narážíme na otázku času. Ideální stav by byl, kdyby se mohlo vidět hráče co nejvíce v akci ve svých týmech. To ale reálné není. Takže nominace vychází ve spolupráci s kluby a hlavně jejich trenéry, aby nám na tréninkové jednotky doporučili své hráče.“

Jak řešíte u výběrů posty hráčů, které v podstatě tolik neznáte?

„Ještě v loňském roce u týmu U11 to víceméně nebylo tak podstatné. Na menším hřišti mohli všichni útočit i bránit. Nyní v U12 jsme si ověřili, že do budoucna bude třeba myslet i na to, na jakých postech hráči hrají ve svých klubech. Momentálně převládají v nominaci spíše obránci...“

Jaké máte s hořickým týmem plány do budoucna?

„Zatím je to stále o tom, aby se hráči nebáli hrát i za cenu chyby. Chceme od nich rozehrávku již odzadu, využívání celé šířky hřiště, náběhy do volných prostorů a přemýšlení u zakončení. Plánem je, aby se utvořila parta, kterou bude fotbal bavit, hráči se dokážou sejit třeba i mimo trénink a budou k fotbalu přistupovat ne jako jednotlivci, ale jako tým. Pokud by to měl být nějaký výsledkový cíl, tak bychom se v rámci žákovské kategorie dokázali probojovat do finálové jarní skupiny krajského přeboru, ať už v mladších žácích, nebo následně ve starších.“

Dominik Palm

Trenér Hořic Marek Macák s trenérem české reprezentace Jaroslavem Šilhavým.

V anketě nejúspěšnější sportovec kraje oceněn FC Hradec, Jiří Hruška, Miroslav Koubek

Hradec Králové - V kongresovém centru Aldis Hradec Králové se 25. dubna 2023 uskutečnil slavnostní galavečer, na kterém byli oceněni nejúspěšnější sportovci Královéhradeckého kraje za rok 2022. Za fotbalisty se této významné pocty dostalo: Adam Vikanova, FC Hradec Králové A tým muži, trenér Miroslav Koubek, FC Hradec Králové mladší žákyně a osobností sportu se stal Jiří Hruška z FC Hradec Králové.

FC Hradec Králové A tým muži:

- 6. místo ve Fortuna lize 2021/2022 - nejlepší umístění od sezony 1962/1963, postup do semifinále Mol Cupu.

Adam Vikanova (FC Hradec/Plzeň):

- 6. místo s FC Hradec Králové ve Fortuna Lize, nominace do národního týmu ČR, přestup do FC Viktoria Plzeň, vstřelený gól v Champions League do sítě Bayernu Mnichov.

Trenér Miroslav Koubek:

- 6. místo s FC Hradec Králové ve Fortuna Lize 2021/2022 a totéž jako u kolektivu.

FC Hradec Králové mladší žákyně:

Mistryně České republiky v sezoně 2021/2022.

Jiří Hruška (FC Hradec Králové):

Dlouholetý trenér a předseda ženského fotbalového klubu FC Hradec Králové (téměř 40 let). Je spojen s rozvojem a úspěchy ženského fotbalu nejen v Hradci Králové, ale v celých východních Čechách. Vychoval řadu českých reprezentantek a hradecký klub dovedl k republikovým medailím v kategorii dospělých a mládeže. Naposledy byl v roce 2022 u titulu mistryň ČR mladších žákyň. Zároveň je dlouholetým fotbalovým rozhodčím, dříve řídil zápasy na úrovni národní ligy, dosud působí jako sudí v soutěžích okresu Hradec Králové.

Text a foto: Lubomír Douděra

Rudolf Cogan, náměstek hejtmána Královéhradeckého kraje, a Jiří Hruška.

Eva Hrušková a Jiří Hruška, trenéři a doslova duše ženského fotbalu FC Hradec Králové.

Mladší žákyně FC Hradec Králové, mistryně ČR za sezonu 2021/22.

PARTNEŘI OFS Hradec Králové

Hořice si na domácí půdě poradily s Týništěm nad Orlicí (3:1).
Foto: Jaroslav Laušman

Dobruška v nejvyšší krajské lize remizovala se Solnicí 2:2.
Foto: fotbalfoto.cz – Markéta Vlachová

Ve Fortuna Divizi C porazil Dvůr Králové rezervu Chrudimí 3:1.
Foto: fotbalfoto.cz – Renata Jírová

V M GROUP CZ Krajském přeboru remizovala Jaroměř s Policí nad Metují 0:0.
Foto: fotbalfoto.cz – Václav Mlejnek

Rychnov nad Kn. – Libčany 0:1.
Foto: fotbalfoto.cz – Petr Reichl

JAKO 1. B třída skupina B a duel Hronov – Opočno.
Foto: fotbalfoto.cz - Markéta Vlachová

JAKO JAKO JAKO

S NÁMI
BUDETE
VYPADAT
JAKO JEDEN TEAM

WWW.JAKOJEDENTTEAM.CZ

NEJŠÍRŠÍ SORTIMENT SPORTOVNÍHO OBLEČENÍ

PRODEJNA JAKO

Nerudova 18

Hradec Králové

89

TEAMSHOP

